

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΥ ΕΛΕΝΗ ΑΜ: 19674023

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ - ΔΕΒΕΤΖΗ ΙΩΑΝΝΑ

ΑΘΗΝΑ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ, 2023

UNIVERSITY OF WEST ATTICA

SCHOOL OF APPLIED ARTS AND CULTURE

DEPARTMENT OF GRAPHIC DESIGN AND VISUAL
COMMUNICATION

DIPLOMA THESIS

GREEK MYTHOLOGY CUPID AND PSYCHE

VOUKELATOY ELENI RN: 19674023

SUPERVISOR NAME- DEVENTZI IOANNA

ATHENS, OCTOBER, 2023

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

“Ελληνική Μυθολογία Έρωτας και Ψυχή”

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής συμπεριλαμβανομένου και του Εισηγητή

Η πτυχιακή/διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι Εξεταστική Επιτροπή:

ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΔΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
ΔΕΒΕΤΖΗ ΙΩΑΝΝΑ	ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ	
ΔΕΛΦΙΝΟ ΙΩΑΝΝΑ	ΜΕΛΟΣ	
ΠΑΠΑΔΟΜΑΝΩΛΑΚΗ ΜΑΡΙΑ	ΜΕΛΟΣ	

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη Βουκελάτου Ελένη του Νικολάου, με αριθμό μητρώου 19674023 φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

**Επιθυμώ την απαγόρευση πρόσβασης στο πλήρες κείμενο της εργασίας μου μέχρι και έπειτα από αίτηση μου στη Βιβλιοθήκη και έγκριση του επιβλέποντα καθηγητή*

Η Δηλών/ούσα

Βουκελάτου Ελένη

Ψηφιακή Υπογραφή Επιβλέποντα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Μέσα από έναν πανέμορφο και ξεχωριστό αρχαίο-Ελληνικό μύθο παρουσιάζεται η ύπαρξη του θεού Έρωτα και της Ψυχής μέσα από την συγκλονιστική ιστορία αγάπης τους. Αυτή η αγάπη ξεπερνάει εμπόδια θεών και ανθρώπων, δοκιμάζεται, κινδυνεύει και αμφισβητείται, έχοντας κυριότερο εμπόδιο την ζήλεια και το μίσος της Αφρογεννημένης θεάς.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είμαι φοιτήτρια που λατρεύω την εικονογράφηση και την απολαμβάνω ιδιαίτερα την εικονοποίηση κειμένων και ιστοριών. Από την αρχή της φοίτησής μου ήθελα στην Πτυχιακή μου εργασία να κάνω κάτι δημιουργικό και να αποδώσω μέσα από ένα ονειρικό και παραμυθένιο τρόπο εικαστικής έκφρασης. Λαμβάνοντας υπόψη τη μεγάλη μου αγάπη για τους αρχαιοελληνικούς μύθους, αρχική μου ιδέα ήταν να δημιουργήσω κάτι που έχει επαναληφθεί αρκετές φορές στον χώρο της λογοτεχνίας, ένα βιβλίο το οποίο θα ήταν κομμάτι μιας υποτιθέμενης σειράς εικονογραφημένων αρχαιοελληνικών μύθων και αυτό με οδήγησε εν τέλει να σκεφτώ το πώς θα ήταν να δημιουργήσω τη δική μου εκδοχή. Γεννήθηκε λοιπόν, η ιδέα για μια σειρά βιβλίων με όνομα ελληνική μυθολογία και η ιδέα να αποδώσει εικονογραφικά, όπως βλέπετε και από το εξώφυλλο το βιβλίο με θέμα τού Θεού έρωτα και της ψυχής. Έγινε επειδή η περιγραφή τους ως εκδοχές και με την έχω ακούσει ή διαβάσει δεν παύει ποτέ να με συναρπάζει, αλλά και να κάνει τη φαντασία μου να ανθίζει. Κάθε σκηνή ζωντανεύει στο μυαλό μου με μεγάλη ακρίβεια, γεγονός που με ώθησε ακόμα περισσότερο στη δημιουργία του.

ΔΗΙΟΥΡΓΙΑ

Σχετικά με τις επιρροές που είχα, από μικρή θυμάμαι να θαυμάζω ιδιαίτερα στα βιβλία και γενικότερα στα έργα τέχνης, στη λεπτομέρεια και το μεσαιωνικό στυλ εικονογράφησης, βιβλίων και παραμυθιών. Η ύπαρξη έντονων στοιχείων την παρουσία της πλούσιας διακόσμησης με διάφορα σχήματα, λουλούδια και μοτίβα πάντα με γοήτευε, όπως και την ύπαρξη σχεδιασμένων προγραμμάτων. Η αίσθηση που βγάζουν μου φαίνεται ιδιαίτερα σαγηνευτική και σίγουρα θα μου άρεσε να θυμίζει κάπως έτσι το βιβλίο μου. Μια άλλη ισχυρή επιρροή που είχα, είναι τα βιβλία της Αμερικανό -Ιαπωνέζας κοινό Kimuko Y. ή αλλιώς κοινό Kinuko Y. Craft, η οποία δημιουργεί βιβλία αναγνωρισμένα για την ονειρική τους μαγεία και τη χρήση της τεχνικής Craft. Ο όρος Craft αναφέρεται σε μια τέχνη ή δημιουργική διαδικασία που αποτελεί τεχνοτροπία στο σχεδιασμό και λεπτομέρεια, χρησιμοποιώντας διάφορες τεχνικές. Τα βιβλία της και η κάθε εικόνα θεωρείται έργο τέχνης που καθηλώνει τους παρατηρητές και αποπνέει την αίσθηση της μαγείας του ονείρου και της κομψότητας. Το στυλ έχει πολλά κοινά σημεία με το μεσαιωνικό και ερευνώντας τη δουλειά της, κατάλαβα πως ταίριαζε απόλυτα και ήταν ότι πιο κοντά ουσιαστικά σε αυτό που αποσκοπούσαν να δημιουργήσω η δημιουργία ξεκίνησε φυσικά με εκτεταμένη έρευνα πάνω στο θέμα.

Αρχικά έψαξα γραμματοσειρές που θα ταίριαζαν για την εξιστόρηση του μύθου, κατά προτίμηση γραμματοσειρών που να θυμίζουν αρχαιοελληνικά. Συγκεκριμένα η γραμματοσειρά **Avdira** θεωρήθηκε κατάλληλη και μάλιστα στη μορφή **Italic**, καθώς θεωρήθηκε όμορφη για ένα παραμύθι σαν κι αυτό και ταιριαστή στην αισθητική που αναζητούσα. Έπειτα, συμπεριλαμβάνοντας στη μελέτη μου του βιβλίου του Δημήτρη Φιλιππίδη με όνομα **Διακοσμητικές Τεχνες**, οδηγήθηκα στον εμπνευστώ και να σχεδιάσω ένα μοτίβο ή αλλιώς πάτερ με διάφορα σχέδια προκειμένου να διακοσμή τα εικονογραφημένα σαλόνια. Μάλιστα, η ύπαρξη ενός προγράμματος στην αρχή της ιστορίας θεωρήθηκε εξίσου απαραίτητη, παρόλο βέβαια που ήταν αρκετά μεγάλη πρόκληση για να βρεθεί μια καλλιγραφική γραμματοσειρά μεσαιωνικού τύπου, η οποία να εμπεριέχει και παράλληλα και το ελληνικό αλφάβητο. Η εύρεση της ήταν αδύνατη γι αυτό και κατέληξα στο να σχεδιάσω εγώ το δικό μου προσωπικό πρώτογράμμα, που ως διαδικασία αποτέλεσε την ευκαιρία να ενσωματώσω τη δική μου τέχνη και τη δημιουργικότητα στο έργο μου. Όσον αφορά το κείμενο που επιλέχθηκε, η έρευνα απέδειξε πως οι περισσότερες εκδοχές του μύθου ήταν ίδιες, με κάποιες μικρό-παραλλαγές επιλέχθηκε η καλύτερη δυνατή και χρησιμοποιήθηκε ένα κείμενο που εξιστορεί με ιδιαίτερα γλαφυρό ύφος στην ιστορία, γεγονός που αποτέλεσε με πλούσιο υλικό για την εικονογράφηση, αλλά παράλληλα χρειάστηκαν και κάποιες προσωπικές παρεμβάσεις στην έκφραση σε κάποια σημεία, έτσι ώστε να γίνεται ευκολότερα κατανοητό από όλους τους αναγνώστες.

Πολλές εικόνες από έργα μεγάλων καλλιτεχνών, του Ζακ Λουί Νταβίντ ,Αλφόνς, Λεγκρός, Γουίλιαμ Γουότερχαουζ αλλά και πολλών άλλων, αποτέλεσαν πηγές έμπνευσης για τις δημιουργίες μου, καθώς έψαξα έργα καλλιτεχνών που πολλοί από αυτούς έχουν αναπαραστήσει διάφορες σκηνές του μύθου και όχι μόνο, αλλά και έργα καλλιτεχνών ανεξάρτητα του μύθου. Στα πρώτα σαλόνια του βιβλίου δοκιμάστηκε να στηθεί με διάφορους τρόπους το σχεδιασμένο διακοσμητικό πάτερν, το οποίο και θα συνόδευε τα σαλόνια με τις εικόνες. Μετά από διάφορες δοκιμές που εφαρμόστηκαν και σε άλλα σαλόνια αποφασίστηκε να διατηρηθεί στο πάνω και κάτω μέρος των σελίδων με εναλλασσόμενα χρώματα κάθε φορά, έτσι ώστε να ακολουθήσει συνοχικά την κάθε ατμόσφαιρα και με αυτό τον τρόπο, εφαρμόστηκε και σε όλο το βιβλίο. Οι εικόνες δημιουργήθηκαν ψηφιακά σε πρόγραμμα ζωγραφικής με ταμπλέτα, το οποίο επέτρεψε τη χρήση διαφόρων τεχνικών και υφών, όπως θα δούμε, δίνοντας την αίσθηση μαγείας και του ονείρου ως κάτι παραμυθένιο ουσιαστικά.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Κυριότερος σκοπός ήταν από την αρχή να επιτύχω την αλληλεπίδραση μεταξύ κειμένου και εικόνας, αφήνοντας τους αναγνώστες να παρατηρούν τις εικόνες για αρκετή ώρα, καθώς διαβάζουν. Τέλος, θα ήθελα να τονίσω πως, επιδίωξή μου ήταν η εικονογράφηση να τραβά την προσοχή με την ομορφιά και τη λεπτομέρειά της, καθιστώντας την εμπειρία πιο ευχάριστη. Κάπως έτσι, προσπάθησα να προσφέρω στους αναγνώστες μια απόδραση σε ένα κόσμο αφιερωμένο στην τέχνη, όπου κάθε λεπτομέρεια, μέτρα και σε κάθε σελίδα, όπως και στα βιβλία της Kiyoko Y., ανακαλύπτεται ένα καινούργιο έργο.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Της φοιτήτριας Βουκελάτου Ελένης
Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Ιωάννα Δεβετζή

Εικονογραφημένο διήγημα

ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

12/10/2023 10:30 π.μ. Αίθουσα Κ9 205

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας

Επιμέλεια και εικονογράφηση
Ελένα Βουκελάτου

Ελληνική μυθολογία

ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Antonio Canova, 1787 – 1793, Louvre, Paris

ΕΡΩΤΑΣ

ΨΥΧΗ

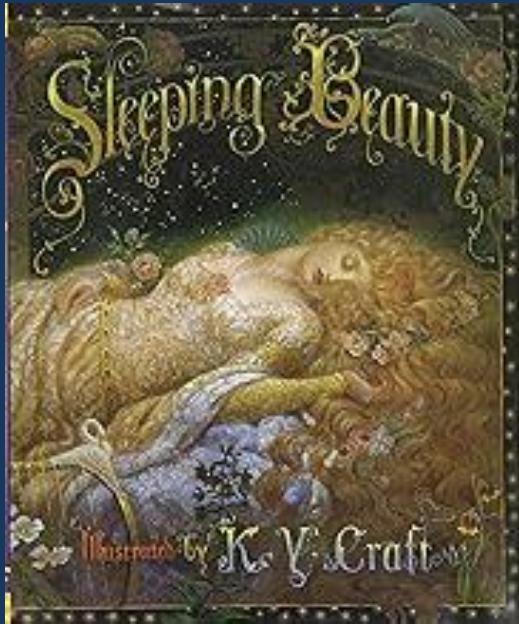

ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ

ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΦΗΣΗΣ

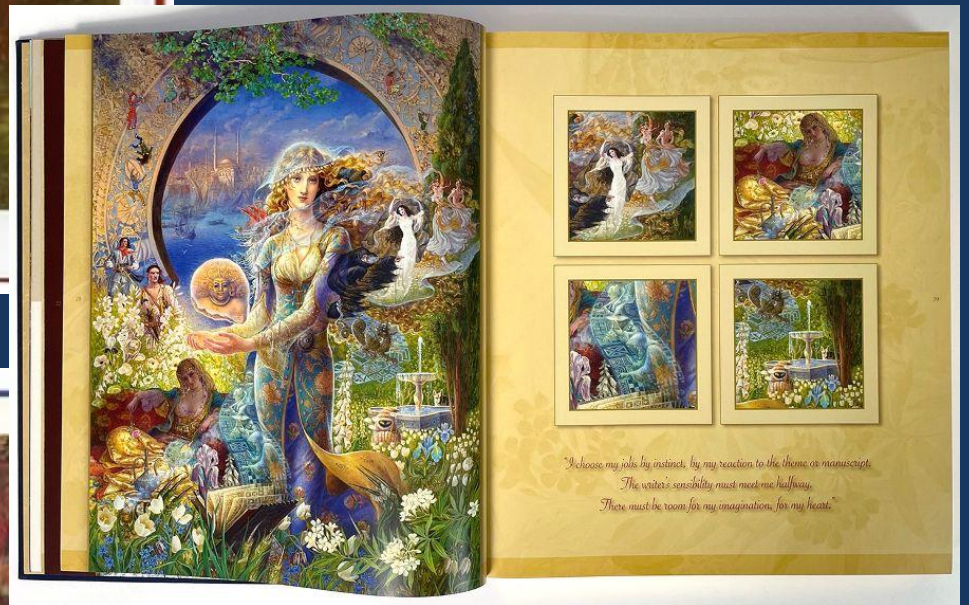
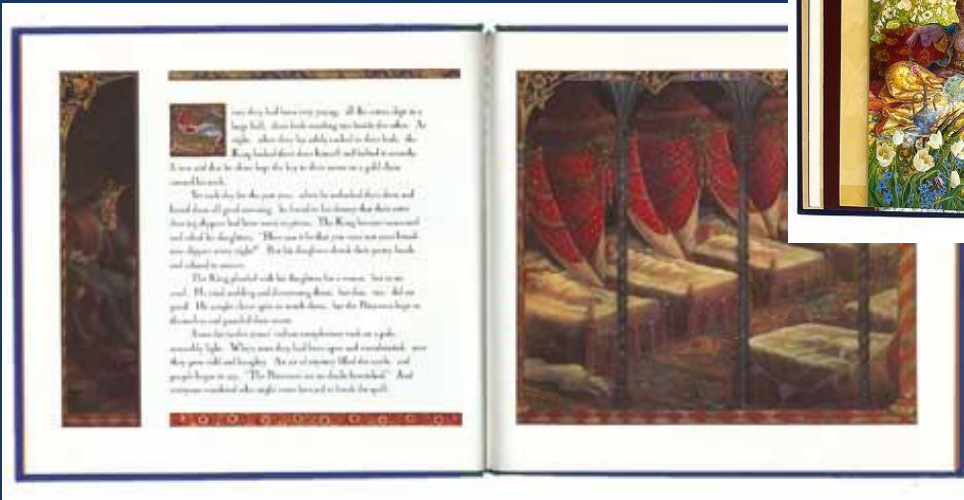
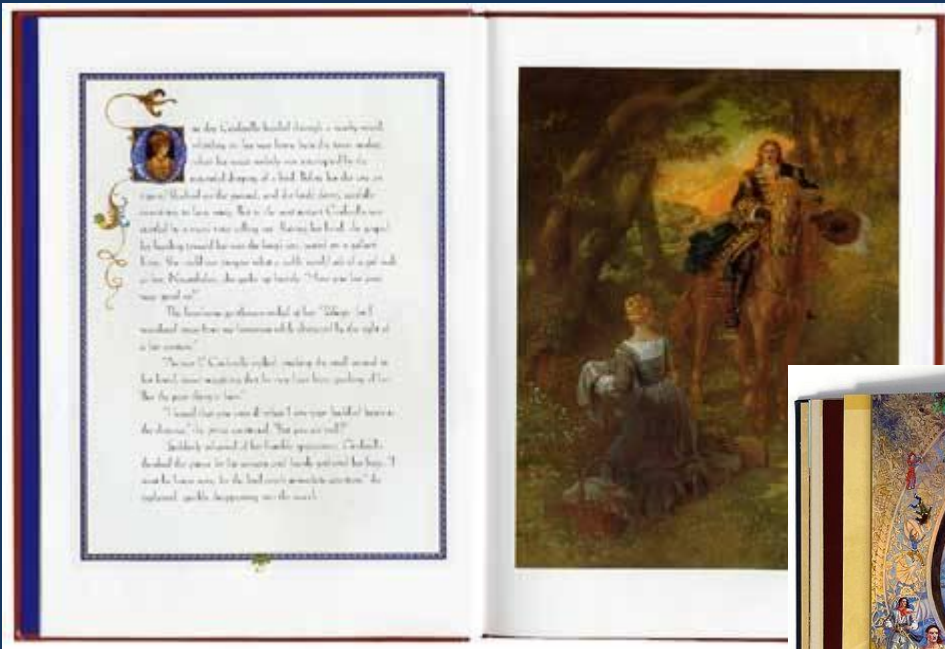
ΚΙΝΗΤΟ Υ. CRAFT

KINUKO Y. CRAFTS EPITA

KINUKO Y. CRAFT

*I choose my jobs by instinct, by my reaction to the theme or manuscript.
The writer's sensibility must meet me halfway.
There must be room for my imagination, for my heart.*

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΙΡΑ

!	"	#	\$	%	&	'	()	
*	+	,	-	.	/	0	1	2	3
4	5	6	7	8	9	:	;	<	=
>	?	@	A	B	C	D	E	F	G
H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q
R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	[
\]	^	_	`	a	b	c	d	e
f	g	h	i	j	k	l	m	n	o
p	q	r	s	t	u	v	w	x	y
z	{		}	~	☒				

Τα πολύ παλιά χρόνια υπήρχε μια μεγάλη, δυνατή και πλούσια πολιτεία όπου ζούσαν ένας ευτυχισμένος βασιλιάς με τη βασίλισσα μαζί με τις τρεις κόρες τους. Η μικρότερη που την έλεγαν Ψυχή, ήταν τόσο όμορφη που την συνέκριναν διαρκώς με τη θεά της ομορφιάς, την Αφροδίτη.

Κάθε άντρας που την αντίκριζε θαμπωνόταν από την ομορφιά της κι έπεφτε στα γόνατα να την προσκυνήσει, σάμπως να είχε μπροστά του την αφροαυαυομένη θεά Αφροδίτη.

Ούτε ένας πιστός δεν ερχόταν πια στην Πάφο, στην Κνίδο ή στα Κύθηρα για να προσευχηθεί κι να θυσιάσει στη θεά του έρωτα. Ο κόσμος που πριν λάτρευε τη θεά σαηηνεύτηκε απ' της θνητής την ομορφιά.

Avdira Bold » Free to Bundy Fans » Website [OpenType](#) [Freeware](#)

Accents (partial) • Accents (full) • Euro • Music

Avdira

Avdira_B.otf

Avdira Italic » Free to Bundy Fans » Website [OpenType](#) [Freeware](#)

Accents (partial) • Accents (full) • Euro • Music

Avdira

Avdira_I.otf

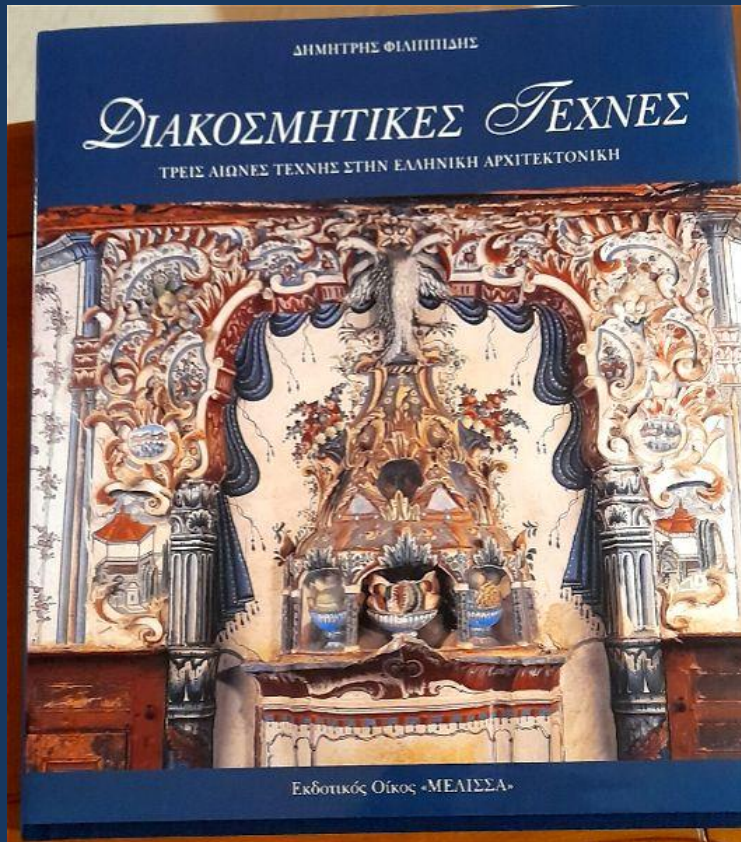
Avdira Bold Italic » Free to Bundy Fans » Website [OpenType](#) [Freeware](#)

Accents (partial) • Accents (full) • Euro • Music

Avdira

Avdira_J.otf

ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΜΟΤΙΒΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

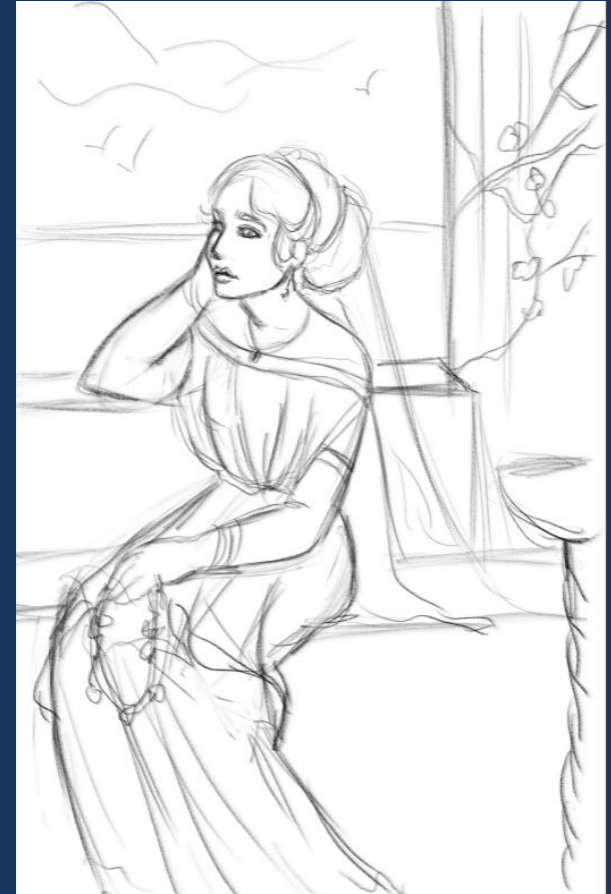
Σχεδιασμένο
πρωτόγραμμα

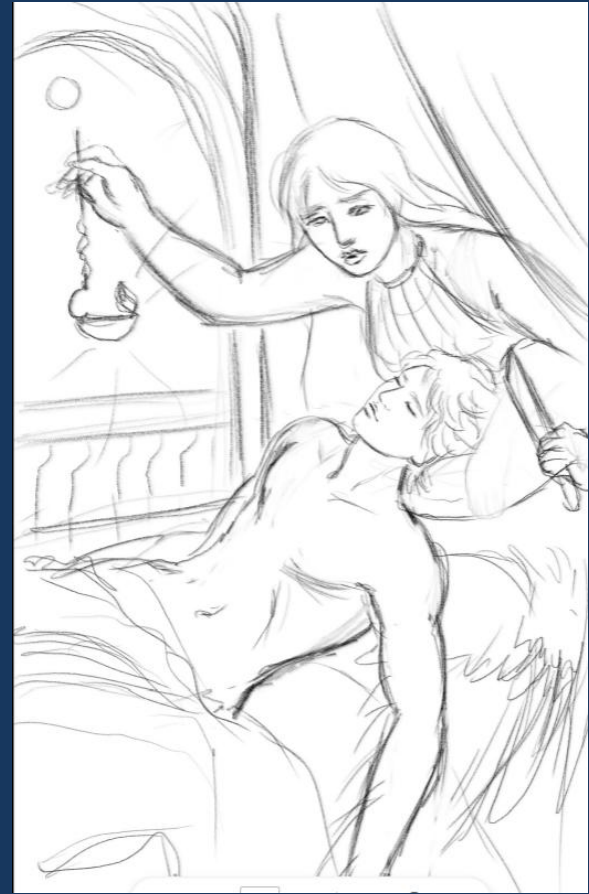
ΑΡΧΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

ΑΡΧΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

ΑΡΧΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

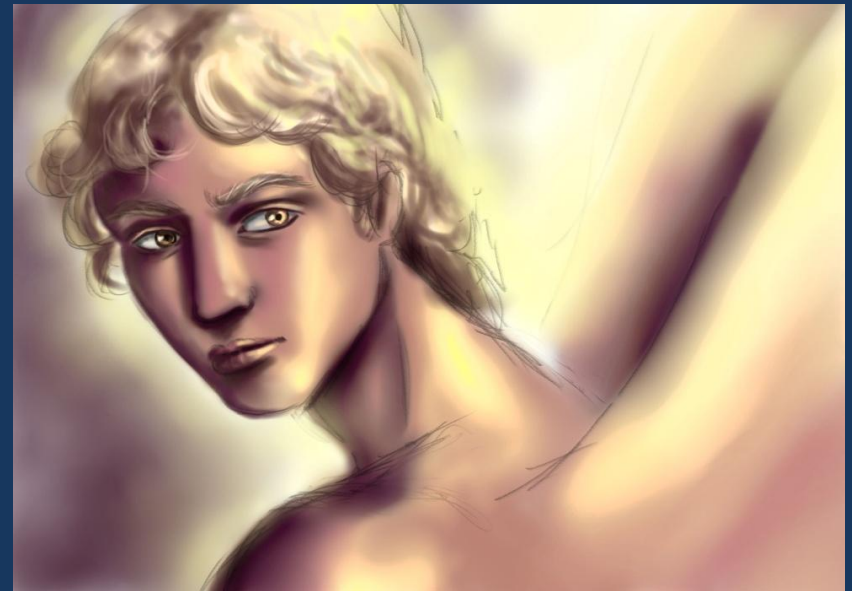
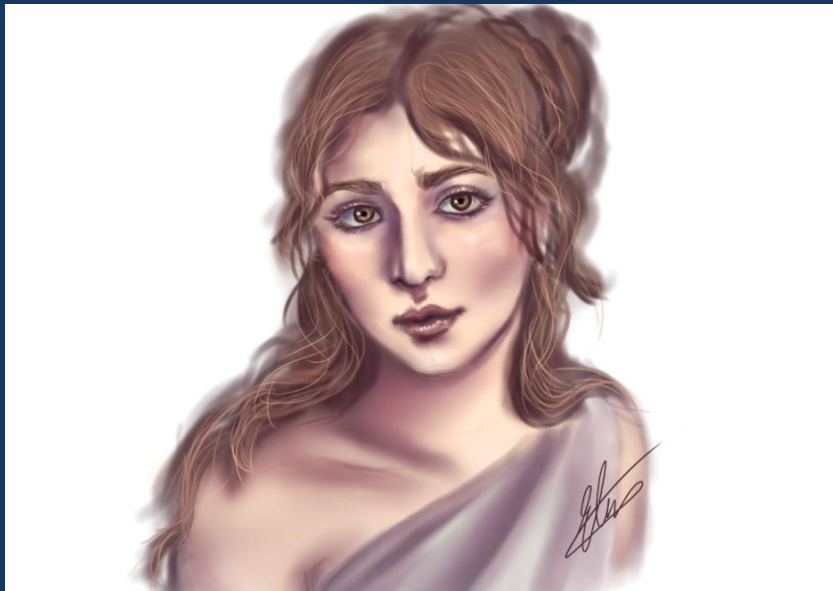
ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΠΡΟΣΧΕΔΙΑ

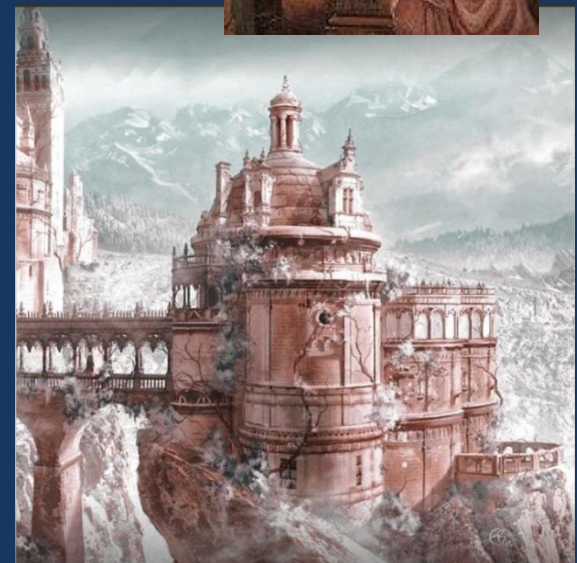
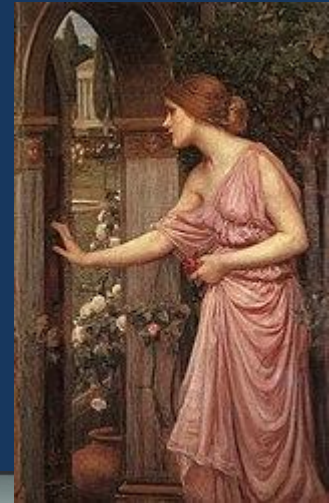
ΑΦΡΟΔΙΤΗ

ΨΥΧΗ

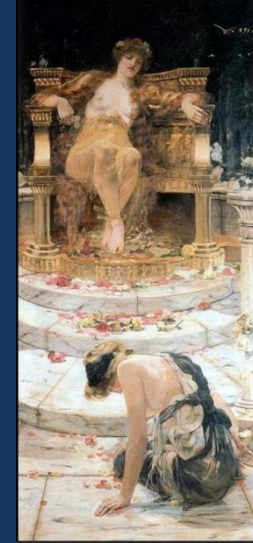
ΕΡΩΤΑΣ

ΕΜΠΙΝΕΥΣΗ ΕΙΚΟΝΩΝ (ΥΛΙΚΟ ΕΡΕΥΝΑΣ)

ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΕΙΚΟΝΩΝ (ΥΛΙΚΟ ΕΡΕΥΝΑΣ)

ΣΑΛΟΝΙΑ

ΔΟΚΙΜΕΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΜΟΤΙΒΟΥ

ΣΑΛΟΝΙΑ

Στο πατρικό όμως παλάτι οι γονείς της πίστευαν πως η ροδομάγνηθη θυγατέρα τους είχε σαν ταίρι το τρομερό τέρας ή έτσι ήταν μέσα στο πέθος, το θρήνο και την απελπισία. Είχαν για παρηγοριά τις άλλες δυο κόρες, μα μάταια.

Στο μεταξύ ή η Ψυχή άρχισε να νιώθει μοναξιά, να μην έχει έναν άνθρωπο να ανταλλάξει δυο λόγια, να μάθει νέα του έξω κόσμου, των δικών της. Ένωσε δυστυχία, να είναι ολομόναχη στο παλάτι όλη τη μέρα παρέα με σάρατα πνεύματα που τη φρόντιζαν χωρίς να αισθάνεται τη ζεστασιά από την παρουσία τους ή το βράδυ να πλαισιάζει ή να γεύεται την αγροικιά ή τα χάρδια κίτακου που ούτε το πρόσωπο του δεν είχε δει.

Δεν άντεξε τη μοναξιά, την πήραν τα δάκρυα ή πάνω στα χάρδια με τον άστρο της, τον παρακάλεσε να της επιτρέψει να δει στις αδελφές της να έρθουν για λίγο καιρό, που τις είχε επιθυμήσει ή να της κρατήσουν συντροφιά.

Ο άστρος της που την αγαπούσε, της έδωσε την άδεια μα της έβγαλε έναν ορό: «Μπορείς να τις δεχτείς ή να τις φιλοξενήσεις, μπορείς να τους δωρίσεις ό,τι θελήσουν από τα υπάρχοντά μας, μα να είσαι προσεκτική. Μη σε πλανήσουν με τα λόγια τους ή θελήσεις να με αντικρίσεις στο φως γιατί για πάντα θα με χάσεις ή η δυστυχία θα σου πλακώσει τη ζωή.»

ΔΟΚΙΜΕΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΟΥ ΜΟΤΙΒΟΥ

Στο πατρικό όμως παλάτι οι γονείς της πίστευαν πως η ροδομάγνηθη θυγατέρα τους είχε σαν ταίρι το τρομερό τέρας ή έτσι ήταν μέσα στο πέθος, το θρήνο και την απελπισία. Είχαν για παρηγοριά τις άλλες δυο κόρες, μα μάταια.

Στο μεταξύ ή η Ψυχή άρχισε να νιώθει μοναξιά, να μην έχει έναν άνθρωπο να ανταλλάξει δυο λόγια, να μάθει νέα του έξω κόσμου, των δικών της. Ένωσε δυστυχία, να είναι ολομόναχη στο παλάτι όλη τη μέρα παρέα με σάρατα πνεύματα που τη φρόντιζαν χωρίς να αισθάνεται τη ζεστασιά από την παρουσία τους ή το βράδυ να πλαισιάζει ή να γεύεται την αγροικιά ή τα χάρδια κίτακου που ούτε το πρόσωπο του δεν είχε δει.

Δεν άντεξε τη μοναξιά, την πήραν τα δάκρυα ή πάνω στα χάρδια με τον άστρο της, τον παρακάλεσε να της επιτρέψει να δει στις αδελφές της να έρθουν για λίγο καιρό, που τις είχε επιθυμήσει ή να της κρατήσουν συντροφιά.

Ο άστρος της που την αγαπούσε, της έδωσε την άδεια μα της έβγαλε έναν ορό: «Μπορείς να τις δεχτείς ή να τις φιλοξενήσεις, μπορείς να τους δωρίσεις ό,τι θελήσουν από τα υπάρχοντά μας, μα να είσαι προσεκτική. Μη σε πλανήσουν με τα λόγια τους ή θελήσεις να με αντικρίσεις στο φως γιατί για πάντα θα με χάσεις ή η δυστυχία θα σου πλακώσει τη ζωή.»

Στο πατρικό όμως παλάτι οι γονείς της πίστευαν πως η ροδομάγνηθη θυγατέρα τους είχε σαν ταίρι το τρομερό τέρας ή έτσι ήταν μέσα στο πέθος, το θρήνο και την απελπισία. Είχαν για παρηγοριά τις άλλες δυο κόρες, μα μάταια.

Στο μεταξύ ή η Ψυχή άρχισε να νιώθει μοναξιά, να μην έχει έναν άνθρωπο να ανταλλάξει δυο λόγια, να μάθει νέα του έξω κόσμου, των δικών της. Ένωσε δυστυχία, να είναι ολομόναχη στο παλάτι όλη τη μέρα παρέα με σάρατα πνεύματα που τη φρόντιζαν χωρίς να αισθάνεται τη ζεστασιά από την παρουσία τους ή το βράδυ να πλαισιάζει ή να γεύεται την αγροικιά ή τα χάρδια κίτακου που ούτε το πρόσωπο του δεν είχε δει.

Δεν άντεξε τη μοναξιά, την πήραν τα δάκρυα ή πάνω στα χάρδια με τον άστρο της, τον παρακάλεσε να της επιτρέψει να δει στις αδελφές της να έρθουν για λίγο καιρό, που τις είχε επιθυμήσει ή να της κρατήσουν συντροφιά.

Ο άστρος της που την αγαπούσε, της έδωσε την άδεια μα της έβγαλε έναν ορό: «Μπορείς να τις δεχτείς ή να τις φιλοξενήσεις, μπορείς να τους δωρίσεις ό,τι θελήσουν από τα υπάρχοντά μας, μα να είσαι προσεκτική. Μη σε πλανήσουν με τα λόγια τους ή θελήσεις να με αντικρίσεις στο φως γιατί για πάντα θα με χάσεις ή η δυστυχία θα σου πλακώσει τη ζωή.»

ΣΑΛΟΝΙΑ ΤΕΛΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΕΞΨΦΥΛΛΟ - ΡΑΧΗ - ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Μέσα από έναν πανέμορφο και ξεχωριστό αρχαίο-Ελληνικό μύθο παρουσιάζεται η ύπαρξη του θεού Έρωτα και της Ψυχής μέσα από την συγκλονιστική ιστορία αγάπης τους. Αυτή η αγάπη, ξεπερνάει επόδια θεών και ανθρώπων, δοκιμάζεται, κινδυνεύει και αμφισβητείται, έχοντας κυριότερο εμπόδιο την ζηλεία και το μίσος της αφρογεννημένης θεάς!

9789600601010

Ελληνική μυθολογία

ΕΡΩΤΑΣ & ΨΥΧΗ

Ελενα Βουκελάτου

Επιμέλεια και εικονογράφηση
Ελενα Βουκελάτου

Ελληνική μυθολογία

ΕΡΩΤΑΣ &
ΨΥΧΗ

ΣΑΛΟΝΙΑ

ΣΑΛΟΝΙΑ

Ελληνική μυθολογία

ΕΡΩΤΑΣ & ΨΥΧΗ

Επιμέλεια και Εικονογράφηση
Έλενα Βουκελάτου

Τίτλος βιβλίου:
ΕΡΩΤΑΣ & ΨΥΧΗ

Σχεδιασμός βιβλίου:
Έλενα Βουκελάτου

Εκτύπωση & βιβλιοδεσία:
Τυπογραφείο Κύβος

Πτυχιακή Εργασία

ISBN: 978-618-5695-033-9-2023
Εκδόσεις Ψυχολός

Έδρα - Γραφεία:
Τατοίου 121
144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
Τηλ: 210 28.04.800
FAX: 210 28 19 550

Βιβλιοπωλείο:
Εμμανουήλ Μπενιάκη 13-15
106 78 Αθήνα
Τηλ: 210 36.18.654
FAX: 210 36 40 683

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΛΟΣ - ΑΘΗΝΑ 2023

ΣΑΛΟΝΙΑ

Αφιερωμένο στην οικογένεια μου ή σε όλους τους αγαπημένους μου ανθρώπους που είναι κοντά μου και με στηρίζουν....

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιοδήποτε τρόπο σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2121/1993 ή της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού που κυρώθηκε με το νόμο ν. 100/1975 για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

ΣΑΛΟΝΙΑ

*-Αγάπης δε ουδέν μείζον ούτε ίσον εστί.
-Από την Αγάπη τίποτα δεν είναι μεγαλύτερο ή ίσο*

*Μένανδρος Αρχαίος Έλληνας
ποιητής (4ος αιών π.Χ.)*

ΣΑΛΟΝΙΑ

Τα πολύ παλιά χρόνια υπήρχε μια μεγάλη, δυνατή και πλούσια πολιτεία όπου ζούσαν ένας ευτυχημένος βασιλιάς με τη βασίλισσα μαζί με τις τρεις κόρες τους. Η μικρότερη που την έλεγαν Ψυχή, ήταν τόσο όμορφη που την συνέκριναν διαρκώς με τη θεά της ομορφιάς, την Αφροδίτη.

Κάθε άντρας που την αντίκριζε θαμπωνόταν από την ομορφιά της κι έπεφτε στα γόνατα να την προσκυνήσει, σάμπως να είχε μπροστά του την αφροαναδύομη θεά Αφροδίτη.

Ούτε ένας πιστός δεν ερχόταν πια στην Πάφο, στην Κνίδο ή στα Κύθηρα για να προσευχηθεί κι να θυσιάσει στη θεά του έρωτα. Ο κόσμος που πριν λάτρευε τη θεά σαγηνεύτηκε απ' της θνητής την ομορφιά.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Η θεά ταραχτηκε από των θνητών την ασέβεια, δε μπορούσε να αντέξει την προσβολή η πήρε την απόφαση να εκδικηθεί. Γι' αυτό κάλεσε τον ακόλουθό της θεό Έρωτα, ο οποίος ήταν θεός με ταπεινή καταγωγή, γιός του Πόρου η της Πειάς που δεν ήταν όπως η Αφροδίτη, ο Απόλλωνας, ή η Αθηνά ένας από τους δώδεκα ολύμπιους, μα ούτε ήταν ένας απόγονος του Δία.

Συνελήφθη μάλιστα την ημέρα που η Αφροδίτη έκανε την επίσημη εμφάνισή της στον Όλυμπο. Τον πρόσταξε να χτυπήσει με τα βέλη του, που γλυκό πόνο φέρνουν στην καρδιά κάνοντας την να χτυπάει δυνατά, την αντίζηλό της η να την κάνει παράφορα να αγαπήσει το πιο φριχτό, ποταπό, το πιο περιφρονημένο τέρας όλου του κόσμου.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Εκείνος υπάκουσε, έφυγε οπλισμένος με το τόξο κ τα βέλη του. Όταν όμως εκείνο το βράδυ ανακάλυψε την ψυχή καθώς εκείνη κοιμόταν, ο Έρωτας στάθηκε απότομα γεμάτος δέος! Δεν είχε ξαναδεί ποτέ πλάσμα με τόση ομορφιά, ήταν η ίδια η τελειότητα, ζαλισμένος όπως ήταν, σκόνταψε κ τραυματίστηκε με ένα από τα βέλη του.

Να λοιπόν που ερωτεύθηκε παραδόξως τρελά το θήραμα του. Επέστρεψε ταραγμένος κ μαραμένος στον Όλυμπο υποφέροντας δίχως να μπορεί να αποκαλύψει στην Αφροδίτη την αλήθεια καθώς ήξερε ότι θα ξεσπούσε από οργή.

Στο μεταξύ, η ομορφιά της Ψυχής έγινε η αιτία να αισθάνεται δυστυχισμένη γιατί όλοι οι νέοι σαν την αντικρίζανε έμεναν μαγεμένοι από τη χάρη της και κανείς δεν τολμούσε να τη ζητήσει.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Έτσι, τα κάλλη της έμεναν ατρύγητα, το κορμί της αγκάλιαστο, τα χείλη της αφίλητα κι η καρδιά της άδεια. Οι δυο μεγαλύτερες αδελφές της είχαν από καιρό παντρευτεί ευγενείς πρίγκιπες όμως, εκείνη παρέμενε μονάχη.

Ο πατέρας της σαν είδε ότι κανένας δεν αποφάσιζε να πάρει για γυναίκα του την ομορφοθυγατέρα του, απελπίστηκε κι κατέφυγε στο μαντείο των Δελφών, να ρωτήσει την μάντισσα Πυθία για την τύχη της κόρης του. Εκείνη, εκπροσωπώντας την αδίστακτη Αφροδίτη, έδωσε μια σκληρή κι αλλόκοτη απάντηση στο γεροβασιλιά.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Του μήνυσε να οδηγήσει την θυγατέρα στην πιο ψηλή κορφή ενός παντέρημου βράχου, υνφοστολισμένη σαν να ήτανε να κάνει του γάμου τη χαρά της στο σκοτεινό του Άδη. Εκεί θα συναντούσε το γαμπρό που ήταν το ριζικό της να γίνει της ζωής της ο σύντροφος, ένα πελώριο φτερωτό φίδι, τρομαχτικό στην όψη που ακόμα κι στο βασιλιά των θεών, τον βροντορήχτη Δία προκαλούσε τον φόβο κι τον τρόμο.

Λύγισαν τα γόνατα του έρημου πατέρα σαν άκουσε το χρησμό, ήταν σαν να τον χτύπησε ο γιος του Κρόνου με τον κεραυνό του. Μα άλλη επιλογή δεν είχε. Μπορούσε να αντιταχτεί στο θέλημα των Ολυμπίων;

Έτσι γύρισε στο παλάτι κι άρχισαν του μαύρου γάμου τις ετοιμασίες. Γονείς κι λαός, αντί να τραγουδούν τα χαρούμενα γαμήλια τραγούδια, ξεκίνησαν κι συνόδεψαν την άτυχη κόρη με θρήνους κι μοιρολόγια που αντιλαλούσαν στις πλαγιές του λόφου. Χαιρέτησαν τη θλιμμένη κόρη, που αντί από χαρά να κλαίει, στα μάγουλα της δάκρυα απελπισίας κι απόγνωσης κυλούσαν κι πήραν της επιστροφής το δρόμο, αφήνοντας στη βροχή κι το σκοτάδι μόνη κι έρημη τη Ψυχή.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Τότε ο δροσερός κ μυρωδάτος Ζέφυρος φύσηξε κ την ανασήκωσε στην ανάλαφρη αγκάλη του, ταξιδεύοντας πάνω από χλωροσκέπαστες στεριές κ χρυσόλαμπρες θάλασσες, την έφερε κ την απίθωσε κοντά σε έναν μαγεμένο κήπο, όπου χανόντουσαν τα μάτια της, χωρίς να μπορεί να διακρίνει αρχή κ τέλος.

Σαστισμένη η Ψυχή, σεργιάνιζε στον κήπο μένοντας έκθαμβη από την ομορφιά της φύσης, ώσπου απέναντί της πάνω σε ένα βράχο πρόβαλε ένα ολόχρυσο παλάτι που όμοιο του δεν είχε ξαναδεί. Ούτε φρουρούς διέκρινε να το φυλάγουν, ούτε υπηρέτες να μπαινοβγαίνουν. Με σφιγμένη από τον φόβο τη καρδιά μπήκε από την ανοιχτή κεντρική θύρα κ άρχισε να τριγυρίζει θαυμάζοντας ετούτο το θαύμα που ήταν πλέον το σπιτικό της.

Καθώς άρχισε σαν άχνη να σκορπίζει ο φόβος της, άκουσε μια φωνή δίχως να καταλαβαίνει από που προερχόταν: «Καλωσόρισες κυρά μου. Όλα όσα αποθαυμάξεις είναι δικά σου. Ας μη σκιάζεται η καρδιά σου! Ηρέμησε, νιώσε πως είσαι αρχόντισσα στο παλάτι σου κ κάθισε να ξαποστάσεις!

ΣΑΛΟΝΙΑ

Σαν έφυγε από τα μέλη της η κούραση η το σφίξιμο της καρδιάς, ένωσε την παρουσία πρόθυμων η χαρούμενων υπηρετών που όμως δεν μπορούσε να τους δει.

Αυτοί πραγματικά έκαναν ό,τι μπορούσαν για να την περιποιηθούν. Τη βοήθησαν να λούσει τα απαλά μαλλιά της, να πλυθεί στην αλαβάστρινη μπανιέρα όπου έπλεαν μυρωδάτα φυτά κι αιθέρια λάδια το κορμί της η να βάλει εξωτικά αρώματα. Ενώ νέα ολομέταξα φορέματα, χρυσοκεντημένα, που την περίμεναν για να ντυθεί.

Μετά την οδήγησαν σε ένα πλούσιο τραπέζι. Εκεί, γεύτηκε τα νοστιμότερα φαγητά και φρούτα μαζί με ολόχρυσα κηροπήγια με κεριά που φώτιζαν την τραπεζαρία, ενώ θεσπέσια μουσική έβγαινε από τις χορδές μιας άρπας και μιας λύρας και μια αγγελική φωνή υμνούσε τον έρωτα τις χαρές και των νέων τον πόθο.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Έπειτα, οι αόρατοι υπηρέτες την πήγαν στο νυφικό θάλαμο με το κρεβάτι από μυρωδάτο τριανταφυλλό-ξυλο με σετόνια από το καλύτερο βαμβάκι της γης κι ολομέταξες κουβέρτες. Σαν έγειρε εκεί η Ψυχή, έσβησαν όλα τα φάτα κι απλώθηκε απόλυτο σκοτάδι ένιωσαν να ξαπλώνει δίπλα της ο άγνωστος άντρας της.

Εκεί μέσα στο βαθύ σκοτάδι τρομαγμένη θυμήθηκε το χρησμό κι πετάχτηκε αμέσως από το κρεβάτι. Τότε, άκουσε μια απαλή φωνή να την καθυσιχάζει και να της λέει πως ήταν ο άνδρας της κι πως θέλει μονάχα την ευτυχία της.

Μονάχα μια εντολή της έδωσε, να μην ζητήσει ποτέ να της φανερωθεί. Ανακουφισμένη η Ψυχή, εκείνο το βράδυ, ένωσε τον ερωτικό του πόθο στον οποίο αφέθηκε και έγινε δική του. Μα πριν ξημερώσει, αυτός χάθηκε από κοντά της. Τα ίδια επαναλήφθηκαν κι την επόμενη ημέρα, οι υπηρέτες πρόθυμα την υπηρετούσαν όλη τη μέρα φροντίζοντας να έχει ό,τι επιθυμούσε.

Και τη νύχτα έρχονταν, σαν απλωνόταν το σκοτάδι, ο άγνωστος σύντροφος της χαρίζοντας της την ερωτική ευτυχία κι το πρωί πριν ξημερώσει μυστηριωδώς, ξανά εξαφανίζονταν. Η ζωή συνεχίστηκε με τον ίδιο τρόπο κι τον πρώτο καιρό ήταν ευχαριστημένη η Ψυχή.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Στο πατρικό όμως παλάτι οι γονείς της πίστευαν πως η ροδομάγουλη θυγατέρα τους είχε σαν ταίρι το τρομερό τέρας κι έτσι ήσαν μέσα στο πένθος, το θρήνο κι την απελπισία. Είχαν για παρηγοριά τις άλλες δυο κόρες, μα μάταια.

Στο μεταξύ κι η Ψυχή άρχισε να νιώθει μοναξιά, να μην έχει έναν άνθρωπο να ανταλλάξει δυο λόγια, να μάθει νέα του έξω κόσμου, των δικών της. Ένωσε δυστυχία, να είναι ολομόναχη στο παλάτι όλη τη μέρα παρέα με αόρατα πνεύματα που τη φρόντιζαν χωρίς να αισθάνεται τη ζεστασιά από την παρουσία τους κι το βράδυ να πλαγιάζει κι να γεύεται την αγκαλιά κι τα χέρια κάποιου που ούτε το πρόσωπο του δεν είχε δει. Δεν άντεξε τη μοναξιά, την πήραν τα δάκρυα κι πάνω στα χέρια με τον άντρα της, τον παρακάλεσε να της επιτρέψει να δει στις αδελφές της να έρθουν για λίγο καιρό, που τις είχε επιθυμήσει κι να της κρατήσουν συντροφιά.

Ο άντρας της που την αγαπούσε, της έδωσε την άδεια μα της έβαλε έναν ορό: «Μπορείς να τις δεχτείς κι να τις φιλοξενήσεις, μπορείς να τους δωρίσεις ό,τι θελήσουν από τα υπάρχοντα μας, μα να είσαι προσεκτική. Μη σε πλανέψουν με τα λόγια τους κι θελήσεις να με αντικρίσεις στο φως γιατί για πάντα θα με χάσεις κι η δυστυχία θα σου πλακώσει τη ζωή.»

ΣΑΛΟΝΙΑ

Η Ψυχή που αγαπούσε τον μυστηριώδη άντρα της, υποσχέθηκε να σεβαστεί την επιθυμία του. Άλλωστε στα σπλάχνα της έφερε τον καρπό του ερωτά τους και από τη στάση της θα εξαρτιόταν η φύση του παιδιού τους. Αν τηρούσε την υπόσχεση, το παιδί που θα γεννιόταν θα ήταν αθάνατο χωρίς να αντικρίσει του Άδη τα μαύρα Τάρταρα, αν όμως δεν την τηρούσε, θα ήταν θνητό κι ο Ψυχοπομπός θα οδηγούσε την ψυχή του στα Τάρταρα.

Μετά από μέρες οι αδελφές της Ψυχής ανεβήκαν στην κορυφή του βράχου όπου την οδήγησαν νυφστολισμένη, ώστε με κλάματα να πνίξουν τον καημό από το χαμό της αγαπημένης τους αδελφής. Μέσα στους θρήνους τους όμως άκουσαν μια αγαπημένη φωνή. Ήταν η Ψυχή που τις καλούσε κοντά της. Τότε φύσησε πάλι ο Ζέφυρος κι ανάλαφρα τις έφερε στο παλάτι της αδελφής τους.

Μ' ανείπωτη χαρά αγκαλιάστηκαν με δάκρυα στα μάτια. Έκατσαν αρκετές μέρες λέγοντας όλα τα νέα τους και αφού την χόρτασαν τα ματιά τους, πήραν του γυρισμού το δρόμο με ξανά του Ζέφυρου τη δροσερή πνοή,

ΣΑΛΟΝΙΑ

Οι επισκέψεις πύκνωσαν μα ο φθόνος μεγάλωνε για της αδελφής τους την ευτυχία αλλά η για αυτούς τους αναρίθμητους θησαυρούς που είχε στη διάθεση της. Στους γέροντες γονείς τους μιλάει δεν είπαν για την τύχη της Ψυχής, αφήνοντας τους να πιστεύουν πως η στερνοθυγατέρα τους είχε από καιρό πεθάνει.

Ο φθόνος ανάβλυσε από τα εσώψυχα τους η σκέψεις για να κάνουν κακό στην αδελφή τους θόλωναν το μυαλό τους. Στιγμή δεν σταμάτησαν να ρωτούν για τον άγνωστο γαμπρό τους.

Η Ψυχή στο τέλος αναγκάστηκε να πεί ένα ψέμα που επινόησε πως τάχα, ο αγαπημένος της ήταν ένας πανώριος νέος, σαν ήρωας δυνατός που ζωσμένος τη φαρέτρα με τις αστόχαστες σαϊτες του, παρέα με τα πιστά του κυνηγόσκυλα, ολημερίς στα βραδύσκιωτα δάση κυνηγούσε, φέρνοντας νόστιμο φαγητό, για τη γυναίκα του που στα σπλάχνα της το παιδί του κνοφορούσε.

Αυτό φούντωσε περισσότερο τον πόθο στις αδελφές της που είχαν παντρευτεί γέροντες κι ανήμπορους βασιλιάδες ανικάνους να τις κάνουν να χαρούν του έρωτα τη φλόγα.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Ο σύντροφος της Ψυχής έχοντας θεία καταγωγή καταλάβαινε τις σκοτεινές διαθέσεις των αδελφών της αγαπημένης του κι επαναλάμβανε τις προειδοποιήσεις για την ανεπανόρθωτη καταστροφή που θα προκαλούσε η παράβαση της εντολής του.

Κάποτε, που οι αδελφές επέμεναν να μάθουν λεπτομέρειες για τη ζωή της Ψυχής με τον άντρα της αυτή ξεχάστηκε κι τους είπε, αλλά καθώς την πίεσαν φορτικά να τους αποκαλύψει την αλήθεια. Τότε, αυτή δεν βάσταξε κι τους είπε πως ποτέ δεν είχε αντικρύσει το πρόσωπο του συντρόφου της. Τρόμαξαν με την αποκάλυψη οι αδελφές κι έφεραν στο νου τους την μαντεία για το φίδι.

Έτσι την έπεισαν πως ο άγνωστος άντρας που δε φανερωνόταν ήταν το τρομερό φίδι που προφήτησε το μαντείο κι δεν είχε καλό σκοπό. Σίγουρα περίμενε να γεννηθεί το παιδί του κι μετά θα την έτρωγε ζωντανή!

Για να γλιτώσει από τον βέβαιο θάνατο μόνο ένας τρόπος υπήρχε. Ένα βράδυ, που ο ύπνος θα του είχε σφάλσει τα ματιά, αφού θα είχε κρυμμένο ένα κοφτερό μαχαίρι στο κρεβάτι, να ανιάσει ένα λυχνάρι κι να κόψει μονομιώς το κεφάλι του τρομερού τέρατος.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Σα σφοντύλι στριφογύριζε η σκέψη στις Ψυχής το
απονήρευτο μυαλό. Τη βασάνιζε από τη μια η ιδέα
της παρακοής η αποτρόπαια πράξη του φοικικού
κι από την άλλη, η ιδέα ότι το τρυφερό κορμί της θα
βρεθεί στο πνιγρό στομάχι του τέρατος.

Σκεφτόταν η το αγγελοῦδι που θα γεννιόταν η θα
του έλειπε το τρυφερό μητρικό χάδι, ενώ θα ήταν
αναγκασμένο να ζήσει στο τερατώδες περιβάλλον
του πατέρα του.

Έτσι πήρε την απόφαση να χτυπήσει πρώτη. Ένα
βράδυ αφού καμώθηκε την πολύ ερωτευμένη η τον
μάγεψε με τα χάδια της, αυτός έγειρε να κοιμηθεί
από τη γλυκιά του έρωτα κούραση.

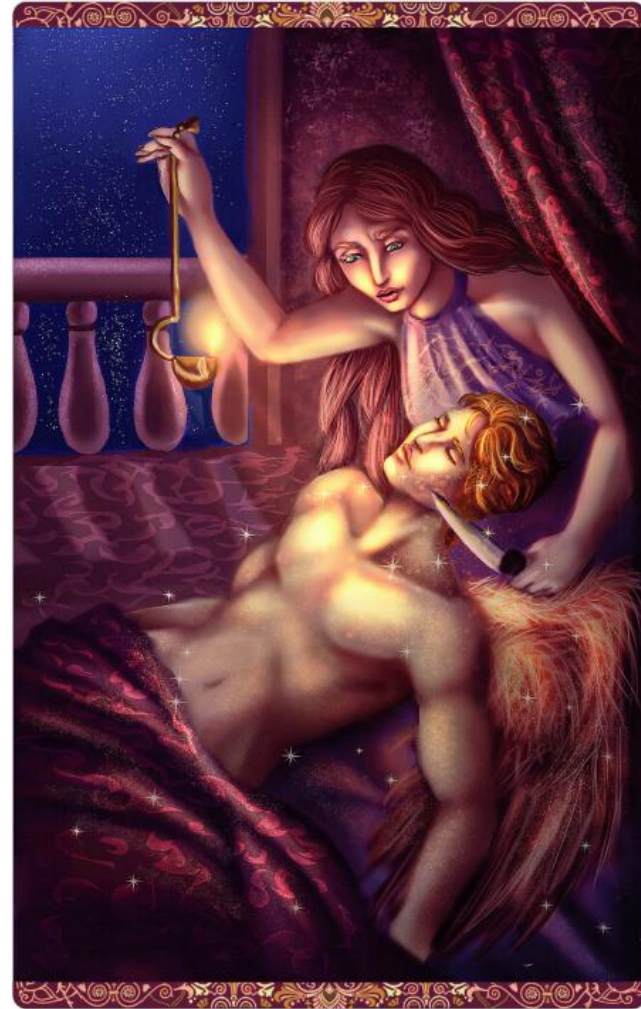

ΣΑΛΟΝΙΑ

Τότε αυτή σηκώθηκε & άναψε το λυχνάρι. Ω, θεοί, τι αντίκρισαν τα μάτια της! Ο ωραιότερος άντρας της γης ήταν ξαπλωμένος κοιμισμένος δίπλα της. Στα πόδια του κρεβατιού ήσαν ριγμένα ένα τόξο, & τα βέλη του.

Μπροστά της ήταν ο ίδιος ο Έρωτας, ωραιότερος & από την εικόνα που είχε σχηματίσει στη νεαρή φαντασία της, ακόμα πιο θεσπέσιος από το καλύτερο άγαλμα του. Σαν χαμένη πήγε να περιεργαστεί τα ξακουστά τα σύνεργα του.

Ξαφνικά τρυπήθηκε στο δάχτυλο από ένα βέλος κι ένας παράφορος έρωτας για τον πανέμορφο άντρα της την κατέλαβε. Ο πόνος την έκανε να συνέλθει & να καταλάβει την παρακοή της. Πικρά μετάνιωσε για την ανέντιμη πράξη της κι έσυρε το μαχαίρι που προόριζε για το φονικό, μακριά. Αποσβολωμένη κοίταζε τον Έρωτα, τον άντρα της που πρόδωσε & τα χέρια της έτρεμαν. Τότε, χύθηκε μια σταγόνα καυτό λάδι του λυχναριού στο γυμνό ώμο του άντρα της ο οποίος αμέσως πετάχτηκε πάνω αλαφιασμένος από τον πόνο.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Σαν είδε την αγαπημένη του, κατάχλομη να τον βλέπει μέσα από τα δάκρυα της, που σαν διαμάντια λαμποκοπούσαν στο φως του λυχνარიού, ένωσε να αδειάζουν τα σπλάχνα του, θλίψη τον συνεπήρε, έδωσε μια με τις πουπουλένιες φτερούγες του να φύγει μακριά μα μόλις που πρόφτασε να γαντζωθεί γεμάτη απελπισία από τη μέση του η Ψυχή, η να πάρει τα ύψη μαζί του μέσα στα κατάλευκα σύννεφα.

Μα η κούραση την εξάντλησε, τα χεριά της γλίστρησαν η άρχισε να πέφτει. Ο Έρωτας, που εξακολουθούσε να την αγαπάει με όλη του την καρδιά, παρακάλεσε τον αγέρα κι αυτός την απίθωσε αργά - αργά στο έδαφος, χωρίς να πάθει τίποτα.

Μετά κατέβηκε πιο κάτω, στάθηκε στην κορυφή κοντινού ψηλόλιγνου κυπαρισσιού η με παράπονο της είπε: «Σε είχα προειδοποιήσει όμως εσύ μ' αφήφες. Γιατί έδειξες τόση αχαριστία; Γι' αυτή τη μαυρία, τιναξες όλη την ευτυχία σου στον αέρα! Τώρα γεύσου τον καρπό της αχαριστίας σου.»

ΣΑΛΟΝΙΑ

Λέγοντας αυτά πέταξε μακριά κι χάθηκε στα ύψη αφήνοντας το παλάτι βυθισμένο για πάντα στο σκοτάδι. Πάνω στην απελπισία της η Ψυχή ρίχτηκε στ' αφρισμένα νερά ενός ποταμού να πιγεί.

Εκείνος ευθύς γαλήνεψε, την σήκωσε απαλά πάνω στα νερά του κι ήρεμα την άφησε πάνω στην πυκνή τη χλόη που' χε φυτρώσει διπλά στην όχθη του. Παραμερίζοντας τα βρεγμένα μαλλιά που της σκέπαζαν το πρόσωπο, είδε να στέκεται πίσω της ο μεγάλος θεός Πάνας, που ήρθε να την παρηγορήσει.

Της έδωσε θάρρος για τη ζωή κι την μετάπεισε να συνεχίσει να ζει, βάζοντας σαν στόχο να ξανακερδίσει την αγάπη του Έρωτα. Έτσι από κείνη τη στιγμή, η Ψυχή είχε ένα σκοπό στη ζωή της, να ξαναβρεί κι πάλι την χαμένη ευτυχία της. Μα πρώτα έπρεπε να τιμωρήσει τις ζηλιάρες κι φθονερές αδελφές της που την παρέσυραν σε αυτή την προδοσία.

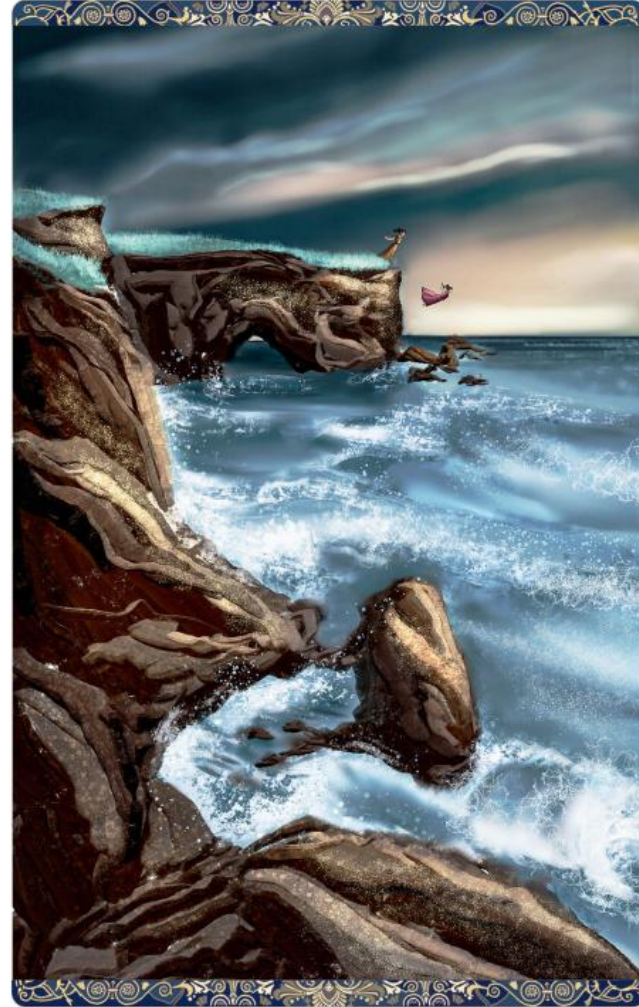

ΣΑΛΟΝΙΑ

Πιάνει πρώτα τη μεγαλύτερη, που η της είπε πως τάχα, ο Έρωτας την εγκατέλειψε γιατί του άρεσε περισσότερο η επισκέπτρια αδελφή της η ήταν έτοιμος να την παντρευτεί. Τότε αυτή παράτησε τον άντρα της η την οικογένειά τους, η τράβηξε στη γνωστή κορφή του βράχου.

Πήδησε από τον βράχο, πιστεύοντας πως ο Ζέφυρος η πάλι θα την ανασήκωνε κι έτσι γκρεμίστηκε βάφοντας τα βράχια με το αίμα της. Την ίδια τύχη είχε η δεύτερη αδελφή, κομματιάζοντας επίσης το κορμί της στους αιχμηρούς βράχους η έγινε τροφή των αρπαχτικών πτηνών.

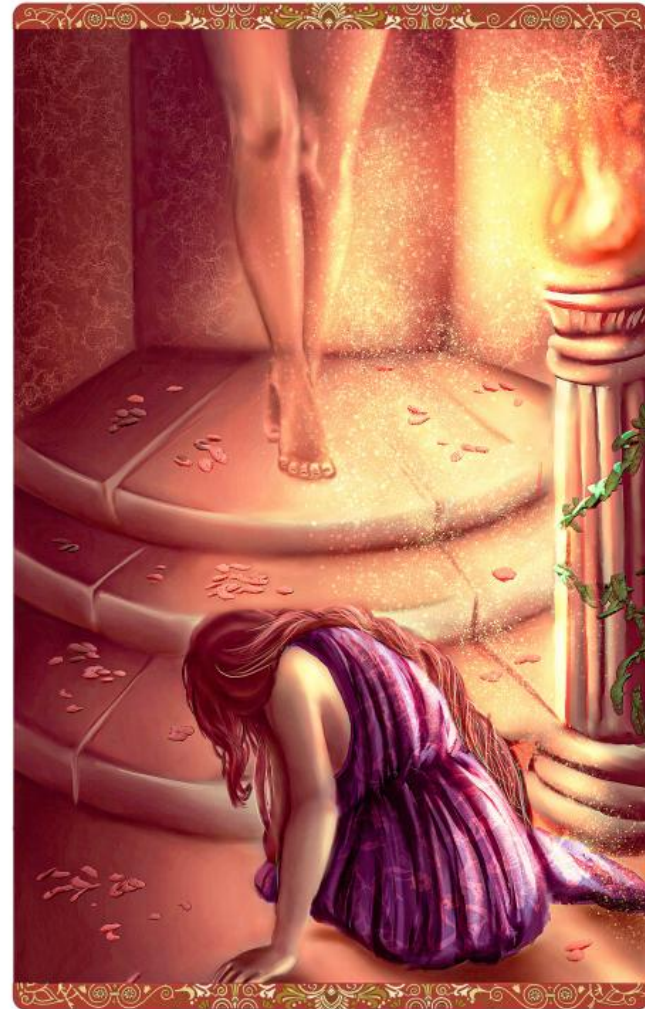
Αφού τιμώρησε αυτές που έγιναν η αιτία της συμφοράς της, η Ψυχή ξεκίνησε την αναζήτηση του Έρωτα, του αγαπημένου που από απεισκευσία έχασε. Έψαξε σε στεριές η θάλασσες, σε γόνιμες η σε άκαρπες περιοχές, σε πεδιάδες κι απάτητες κορφές βουνών, μα άδικος ο κόπος της.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Ακόμα κι οι θεοί, η καταφυγή των θλιμμένων ανθρώπων, την είχαν εγκαταλείψει γιατί δεν ήθελαν να έρθουν αντιμέτωποι με τη θεά της ομορφιάς την Αφροδίτη, που έτρεφε απύθμενο μίσος για τη θνητή που κατάφερε να ξελόγιασε τον ίδιο τον Έρωτα. Μάταια κατέφυγε στα ιερά της Ήρας κι της Δήμητρας ικετεύοντας τη συμπόνια τους.

Ούτε κι αυτές θέλησαν να τη βοηθήσουν αν κι τη σπλαχνιστήκαν, λόγω της αφρογεννημένης θεάς. Στο τέλος, με την ελπίδα ότι ίσως εκεί να έβρισκε τον αγαπημένο της, αναγκάστηκε να καταφύγει στις θεάς Αφροδίτης το ναό!

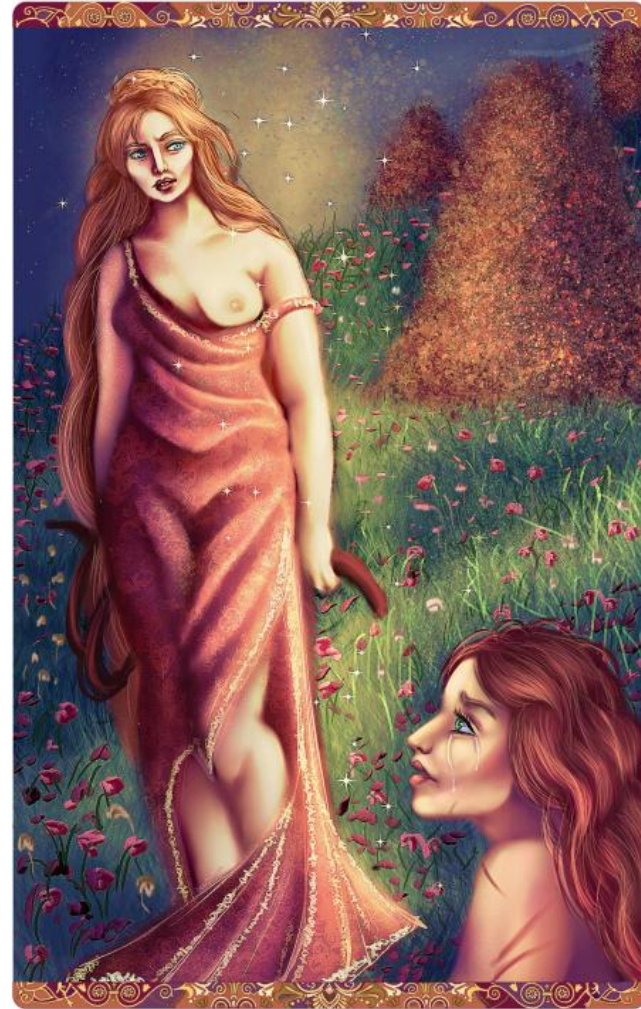

ΣΑΛΟΝΙΑ

Η θεά είχε από καιρό αναθέσει στον Ερμή που τριγύριζε σε όλο τον κόσμο, να βρει τη θνητή που πηρέ τα μυαλά του πιστού ακόλουθου της, κι είτε με το καλό, είτε με τη βία, να την οδηγήσει μπροστά της. Έτσι ασυλλόγιστα η Ψυχή έπεσε στα χεριά της θεάς, που μάνητα την είχε κυριεύσει κι εκδίκηση μεγάλη ήθελε να πάρει.

Από τη στιγμή που πάτησε το πόδι στις θεάς το ναό, μεγάλες δοκιμασίες την περίμεναν. Δυο πιστές της θεάς δούλες, η Θλίψη κι η Έγνοια, έπειτα από διαταγή της τη κακοποιούσαν κι μετά πηρέ σειρά η ίδια η θεά, που δίχως λύπηση ξέσπασε με οργή κι ζήλεια πάνω στην δύστυχη Ψυχή.

Κι ενώ ολόκληρο το σώμα, από την κορφή μέχρι τα νύχια, πονούσε, άλλη δοκιμασία έβαλε η θεά στην αντίζηλό της. Σε τεράστιο σωρό από ανακατεμένους καρπούς κάθε είδους, στάρι, κριθάρι, κεχρί, κουκιά, ρεβιθιά, φακές κι παπαρουνόσπορο, την οδήγησε κι της έδωσε την εντολή σε λίγες ώρες να τους ξεδιαλέξει κι χωριστά να τους βάλει. Ωσπου ξαφνικά ήρθαν τα ψυχοποιάρικα μυρμήγκια κι στο ξεχώρισμα την βοήθησαν.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Την άλλη μέρα πώτερο δύσκολα βάσανα την περίμεναν. Τώρα η θεά την έβαλε να βρει χρυσό μαλλί από του βουνού τα πρόβατα ή μετά από της Στυγός την πηγή, που δράκοι ακοίμητοι την φύλαγαν μέρα ή νύχτα, γλυφό νερό να κουβαλήσει. Η αυτά τα κατάφερε έχοντας νέους στα βάσανα παραστάτες. Το προφητικό καλάμι, που συμβουλή της έδωσε με υπομονή να μαζέψει τις τούφες το μαλλί που τα πρόβατα πάνω στον θάμνων αφήναν τ' αγκάθια. Μετά του Δία τον αητό, που κανάτι γέμιζε από της πηγής το παράξενο νερό.

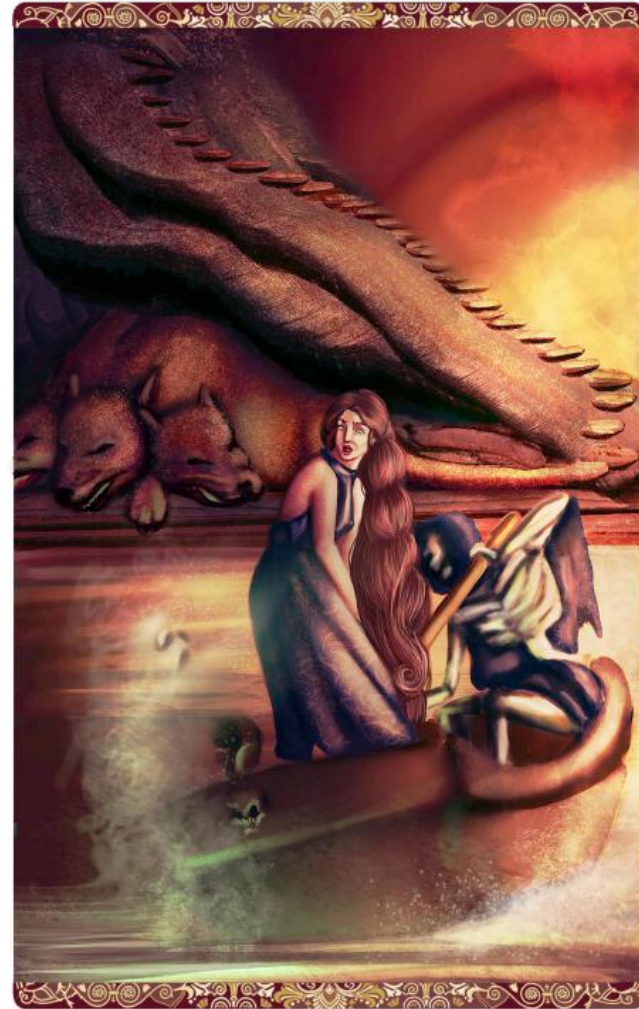

ΣΑΛΟΝΙΑ

Δόλον δε μαλάκωσε της θεάς το αντάρμασμα ἔς ἄλλη
μα φορά, ἀκόμα δυσκολότερη ἀποστολή της ἀνα-
θέτει, ἀποφασίζοντας αὐτὴ τὴ φορά νὰ στείλῃ τὴν
Ψυχὴ στὸν κόσμον τῶν σκιῶν, στὸ ζοφερό του Ἄδη, γιὰ
νὰ δανειστῆ ἀπὸ τῆς Δήμητρας τὴν κόρη, τὴν ὀμορφή
Περσεφόνη μὴ αλοϊφὴ ὀμορφιάς.

Συμπαραστάτῃ εἶχε αὐτὴ τὴ φορά ἓνα μαγικὸ πύργον,
ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ οὐοίου προσπάθησε νὰ δώσει τέ-
λος στὴ ζωὴ τῆς γιὰ νὰ τελειώσουν τὰ βάσανά τῆς. Κι'
ὄμως, σοφὴ συμβουλὴ τῆς ἔδωσε γιὰ τὸ πῶς θὰ μπο-
ροῦσε στὸν Κάτω Κόσμον τὰ δάματα νὰ κατέβει.

Τῆς εἶπε, νὰ δώσει στὸν τρομερὸ Κέρβερον, φύλακα τοῦ
κάτω κόσμου, γλυκίσματα βουτηγμένα σὲ κρασί με ὑπνω-
τικὸ ἔς στὸν Ἀχέρωντα νὰ προσφέρει δύο νομίσματα γιὰ
ἓνα ταξίδι μετ' ἐπιστροφῆς στὸ κάτω κόσμον.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Όμως κι εδώ καρτέρι της είχε στήσει η ατυχία. Σαν πήρε το ολόχρυσο βάζο με τη θείκη την αλοιφή από την Περσεφόνη, της πέρασε η σκέψη να λάβει κι αυτή λίγο από το θείο φάρμακο για να γίνει περισσότερο όμορφη ώστε κι πάλι τον Έρωτα να ξελογιάσει κι την αγάπη του να ξανακερδίσει.

Μα τη στιγμή που άνοιξε το βάζο, σαν σύννεφο αποπιχτικός αχνός, που ήταν ο Ύπνος, την τύλιξε και στην υγρή γη σωριάστηκε χάνοντας τις αισθήσεις της μια για πάντα.

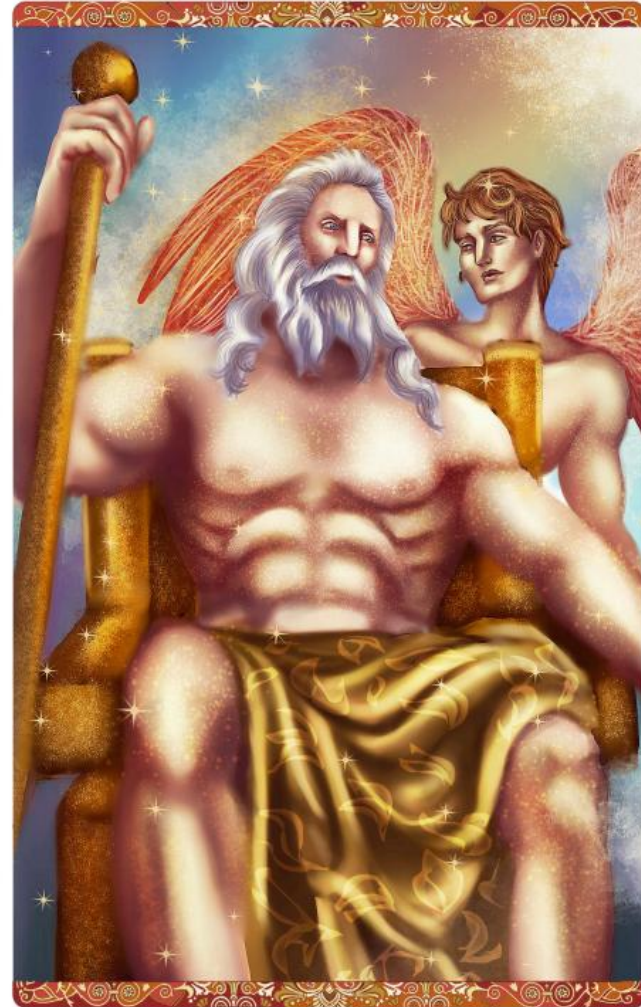

ΣΑΛΟΝΙΑ

Ο άντρας της ο Έρωτας, ούτε στιγμή δεν έβγαλε από τη σκέψη του την αγαπημένη του κι αφού πέρασε η πρώτη οργή, ηρέμησε κι τη συγχώρησε.

Η Αφροδίτη τον είχε κλειδαμένο ως τιμωρία σε μια καμάρα, για να γειάνει τάχα η πληγή από το καυτό λαδί που είχε πέσει στον ωμού τη τρυφερή σάρκα, από το σάστημα της Ψυχής, εκείνη τη θλιβερή νυχτιά. Πήρε το αυτί του τη φοβερή δοκιμασία στον Ταρτάρου τα σκότη που η αδίστακτη θεά έβαλε την Ψυχή να πάει. Έτσι το έσκασε, από το θεϊκό παλάτι και πέταξε προς τον Όλυμπο.

Εκεί, σε μια των θεών σύναξη, με τη βοήθεια του Δία, τον οποίο τόσες φορές στους έρωτες του είχε βοηθήσει, σαϊτοβολώντας την κάθε μια ομορφονιά του, ο πατέρας των θεών, ελύγισε στα παρακάλια του, κι καταλάγιασε της Αφροδίτης την οργή.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Συγκινημένος ο βασιλιάς των θεών από τον Έρωτα ο οποίος απεγνωσμένα αποζητούσε να δοθεί αθανασία στη γυναίκα του ε να την παντρευτεί, συμφώνησε.

Τότε με μιάς ο Έρωτας πέταξε να βρει την Ψυχή, ώσπου εκεί νεκρή την βρήκε πεσμένη στο χώμα. Τότε, στα χείλη της ένα φιλί φύτεψε ε την αγαπημένη στην αγκαλιά του έσφιξε αφού εκείνη επιτέλους τα μάτια της είχε ανοίξει.

ΣΑΛΟΝΙΑ

Μετά, ανάλαφρα σήκωσε χτυπώντας τα φτερά κ στον Όλυμπο την έφερε. Ο ίδιος ο Δίας, που αχάριστος δεν ήταν, πρωτοστάτησε για το μεγάλο γλέντι που στου Ολύμπου τα παλάτια στήθηκε, για την, επίσημη πια, γαμήλια ένωση του φτερωτού θεού με την θεόμορφη θνητή. Έτσι η Ψυχή έγινε επίσημα γυναίκα του Έρωτα κ σαν δώρο της χαρίστηκε η αθανασία.

Φτερά πεταλούδας στόλιζαν την πλάτη της θεάς συμβολίζοντας από τότε την Ψυχή των νεκρών όπως πιστευόταν κ στην αρχαία Ελλάδα.

Η ευτυχία τους σφραγίστηκε μετά από λίγο καιρό, όταν ήρθε στον κόσμο και ο καρπός της αγάπης τους, η Ηδονή.

ΑΦΙΣΑ ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ελληνική μυθολογία

ΕΡΩΤΑΣ ΘΨΥΧΗ

Πέμπτη 12
Οκτωβρίου
ώρα 10:30

Βιβλιοπωλείο Ευριπίδης
(Οδός, Ανδρέα Παπανδρέου 8, Χαλάνδρι)

Εικονογραφημένο διήγημα
Επιμέλεια και εικονογράφιση
ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΥ ΕΛΕΝΑ

ΑΦΙΣΤΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ελληνική μυθολογία

ΕΡΩΤΑΣ & ΨΥΧΗ

Πέμπτη 12
Οκτωβρίου

ώρα **10:30**

Αίθουσα K9 205

Εικονογραφημένο διήγημα
της φοιτήτριας

ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΥ ΕΛΕΝΑ

Επιβλέπουσα καθηγήτρια

ΔΕΒΕΤΖΗ ΙΩΑΝΝΑ

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ!